

радва. *Д. 55, 25—26.* Кога утъ магли дрябна роса капя, Тие (самовни) си мажики дѣца бизаятъ, Бизаятъ и са радувать Чи невеста ща земать. *Д. S. 9, 25—28.* „Радви ми съ, мой мила кукьо, Чесна биди, какъ що ми си била“. *М. 199.* Околу него сино'и му, Сино'и му слуга служатъ, А сна'и му ручекъ тотватъ, Да съ радвѣтъ и веселятъ. *М. 628.* Радвамъ са че ма разбрахте. *Л. Д. 1875 р. 157.* Менторе! радвамъ са дѣто пакъ вы виждамъ (*C'est avec plaisir que je vous revois*). *Т. 172.* Какъ сте? Много съмъ добръ—Радвамъ са (*очень радъ*).

Радъ Рада Радо *пр.* охотный, довольный: Вѣрна слугица рада домовница. *Ч. 140.* Всеки отъ тѣхъ (родолюбцы-ты) на радо ерьдце би помогналъ, съ что може. *Л. Д. 1870 р. 126.*

Радѣ *м. дм.* радѣю, стараюсь: Младъ Стояне! комъ радиши и печалиши. *В. 333.* За что радиши толко съ ты, кон-то като порастятъ, отъ тебе най напредъ щатъ наченатъ да правятъ зло. *Сб. 15.* Всякой земледѣлецъ трѣбува да ся труди и ради да си напыса и при-тура на нивыты колко-то ся може повече черна прѣсть. *Л. Д. 1872 р. 239.* **Радѣне** *с. с.* старание: Всичко това было начяло за трудъ и радение. *Л. Д. 1873 р. 169.* Съ радение рударьтъ вадъ изъ земж-тъ рудж. *Л. Д. 1874 р. 169.*

Разакия *с. ж.* название сорта винограда. *Пк. 76.*

Разбѣрж (Разберж) *м. св.* **Разбѣрамъ** *м. дм.* 1) пойму, понимаю: Разбира, като свиня отъ дънж. *Ч. 218.* Не му разбирамъ, ама виждамъ, чп добръ чете, да е живъ. *Л. Д. 1870 р. 169.* А надзирателіе-тъ трѣбова да бждатъ хора конто да разбиратъ отъ наукж. *Л. Д. 1869 р. 195.* Имамъ едно момиче, което разбира отъ магінтѣ. *Х. I. 45.* „На ти Марко и ти да разбериши Отъ же сега лето со цвекина“. *М. 54.* Ама юнакъ Плетикоса Павле, Малу чуетъ многу ми разбиратъ. *М. 181.* Пѣкои злѣ разбрааны мѣста отъ св. Писанія. *Л. Д. 1874 р. 132.* Не приятною, и това бѣше наонакъ разбрано! *Л. Д. 1875 р. 132.* Да пытать пѣкого, кой-то по разбира отъ тѣхъ. *Л. Д. 1869 р. 232.* 2) узнаю, узнаю (кого или что, про кого или про что): По здравица Марка го разбрала, Му ъ фярли книга на скутѣ'и. *М. 126.* Тридесетъ и три години, Ка же далече забяжалъ, Мама го не е разбрала; Сега го мама разбрала на Рабухчиска планина, Юнашки млада Войвода. *М. 152.* Разбралъ ъ братъ ѣ Ибраимъ Допрати ѣ бѣла книга. *М. 132.* Севда мома ми си любіи—левентъ Пейка, ъѣ разбраха селяните, Та фатиха да съ смеатъ. *М. 204.* „Отъ васъ сакамъ цѣрна Арапина; Кой нему нокѣ глава пресекло? Си гражани арно разберите, Варъ едно живо не остава! *М. 101.* Доста ми бѣше колко-то разбрахъ за немъ. (*Съ меня и довольно было этихъ вѣстей*). *Р. 158.* 3) разберу, разбираю: Азъ не